

ди, рада ця висловилася бажання, щоб уряд до Києва до уряду, Ген. Хорват проєв передать уряду, що як так, так на його думку, і князь Куршак (російський посол в Пекіні до швейцарів), будуть скільки хватити працьовити на вказівкам українського уряду. В Харбині є отряд війська під командою ген. Шлемкова, отрого признає ген. Хорват. Маюча увазі неможливість проїзду в Україну, яку утворили швейцарки, котрі перепланили наші усі вказівки і князів, шукаючи яких небудь повноважень, Рада в згоді з генералом Хорватом, казала, що як тільки буде відомо, що батальон гренадер не дійде до Харбина, то уряд української частини в Харбині, який є отрядом, який в Харбині, отруєть озброєною силою і вигнати швейцарів з Зеленого Камню геть Байкал. Цю пропозицію дуже підтримував ген. Шлемков, але ж виступити було поки що бою, бо в Владивостоці були отряди союзників, котрі могли всякий час вийти в двір уряду тим більш, що від центрального уряду у нас не було ніяких висток. На всі наші телеграми і навіть доклади ми не одержували відповідей, крім того цю справу можливо вирішити без кровопролиття мирною конференцією.

Позаяк загальне політичне становище на далекому сході у зв'язку з можливим вступом бунтів російських союзників, не може терпіти ні одної хвилини, д. Твердовський про кає якомога швидше їх вирішити.

Х. Раковський у барона Мумма. В середу 28-го травня голова совітської делегації д-р Раковський був з візитом у германського посла барона Мумма і дякував його за допомогу, яку він йому мав член делегації д. Раковський час свого першого візиту в Київ. В розмові була згадка про мирну конференцію осіб, котрі хоча задоволені інтересами Росії і Германії. Також була зачеплена права з демаркаційною лінією, запропонована українською делегацією, яку, як відомо, визначають представники України разом з германським командувачем. Д-р Раковський зазначив, що така демаркаційна лінія в тільки порушує порозуміння, встановлене між російськими та германським командувачами, але може виконуватися при порозумінні на місці. Раковський зазначив, що демаркаційна лінія не може сприяти встановленню дружніх відносин між Росією і Германією при виконанні вестейського договору.

Що до доносної делегації, а також деяких інших, д-р Раковський заявив, що всі ці делегації—фіктивні, і на їхні заяви не можна звертати ніякої уваги.

Вчора особистий ад'ютант барона Мумма був з візитом у д-ра Раковського і прохав його вибачити, що посол не мав змоги завітати до Раковського особисто.

Дипломатичний кур'єр. Позавчора в Київ в Москву виїхав кур'єр совітської делегації разом з одним із членів секретариату делегації для дозвяду про хід мирної конференції.

Візити. Вчора відвідали гетьмана начальника штабу головнокомандуючого австрійськими військами на Україні Гербеля, які говорили з гетьманом в справі встановлення тісного зв'язку між одеським штабом та українською центральною владою.

Вчора представили гетьману уповноважений німецького міністерства військових справ на Україні айор М. Хеліс та його помічник фон-Гольднер.

Донська делегація у гетьмана. Гетьман прийняв представників донської делегації генерала Свічана, який доручив гетьманові свої уповноваження. Генерал Свічани віддав також відпоручення німецького військового командування. Делегація донського правительств м. е. зазначила в першу чергу поставити питання про зв'язки в міжнародних відносинах своєї донської держави. Переговорницькі справи розпочнуться в найближчі дні.

Нарада про Чорноморський флот. 9-го травня у германського посла барона фон-Мумма відбулася приватна нарада про долю Чорноморського флоту. В нараді брали участь барон фон-Мумм, управляючий міністерством закордонних справ Д. Дорошенко і товариш міністра закордонних справ д. Галтов. Нарада не принесла ніякої постанови і учасники її обмінялись своїми думками й поглядами в приватній формі.

Вранці міністерства. Міністерство закордонних справ було відкрито вранці 28-го травня українськими

ревій делегації для ведення мирових переговорів з совітською делегацією. Рада міністрів, як то було в категоричній формі заявлено представникам преси, стоїть на точці погляду необхідності продовжувати мирову конференцію.

Наказ про телеграфне майно. Губернаторський староста наказав по телеграфу повітовим старостам Київщини, що все телеграфне і телефонне майно, яке належить військовим частям, де б воно не було знайдене, повинно бути здане спеціальному комітету в повіті п. т. урядовцям.

Філія „Deutsche Bank“ у Києві. Незабаром у Києві одкривається філія найбільшого німецького банку „Deutsche Bank“.

Вітання Кубанської делегації в українському клубі. Серед української інтелігенції виникла думка прийняти й привітати в товариській бесіді в українському клубі делегатів од Кубані, серед яких єсть відомі українські діячі.

Становище учителів. У п'ятницю, 24-го травня п. р., на засіданні центрального бюро всеур. учит. спілки прибули представники київської повітової шкільної ради і повітової учительської спілки З. П. Кобзарь і І. Путька, які повідомили центральне бюро про те, що неможливо скрутно матеріально становити всього учительства в повіті, яке їм доводилося бачити при об'їзді шкіл. Відмітивши учительства, втрачених всьому надію на можливість поліпшення їх сучасного скрутного матеріального становища, залишило школи і книжницю шукати фізичної праці. Таке становище загрожує повному розпаду шкіл і може привести до того, що в-осени неможливо буде розпочати навчання по школах. Центральне бюро всеур. учит. спілки, заслухавши цю надзвичайно сумну заяву і беручи на увагу аналогічні заяви з усіх міст України, постановило, про це довести до відома п. міністра народної освіти і запитати: а) чи затверджено асигновку в 311/2 мільйон карб., з яких мали виплатити і народним учителям утримання і б) чи затверджено платню народному вчителю від держави по 150 карб. на місяць.

Представники київського повіту заявили, що коли б міністерство затвердило асигновку і розіслало їх по містах, то земства могли б знайти гроші на місцях.

Старе вертається. В Ніжині вернуто на місце стару, до революційної повітової земської управу, а нову арештовано. Між іншими арештовано Крамарчука, глашого губернской народної Ради, людину хвору, для якої арешт може мати фатальні наслідки. Арешти зроблено без жадних розумних підстав: просто старе вертається і з новим рахунки зводить.

Таврія. В повітах спокійно. Оголосена грамота гетьмана з додатком, що усім досягненням на існуючу владу будуть рішуче каратися. Оповіді ще, що ціла Україна зараз на воєнному стані.

Чернігівщина. В мглинському повіт. більшовицька банда біля 500 чоловік має гармати і кулемети і тероризує населення повіту головно в районі ст. Почеп-Умча аж до ліній залізничного шляху Гомель-Брянськ.

Більшовики-бандити зовсім не вважають на розпорядження від російського уряду.

В пов. городнянському, чернігівському, березькому, остерському 50% населення ставиться до нової влади протихляло, лиш в нижньосколу, суржакському та сосницькому повітах—настрій ворожий.

За браком грошових знаків повітові коменданти роблять закупки та реквізиції, не розплачуючись гривми, а в борг. Сума боргу досягнула вже до 360.000 карбованців.

В городнянському пов. вільні козаки розбродили населення, при чому були села нагаями і двох розстріляли.

На Херсонщині спокійно.

Полтавщина. В востянтинградському повіті настрій населення кепський. Герять маєтки,—в бонті.

В деяких волостях гадацького повіту сильна більшовицька агітація.

В лехвицькому повіті агітація проти існуючої влади. Настрій дуже бурхливий. Авархія прийняла широкі розміри.

В кобелянському повіті панують економія і майна землевласників. Населення не слухає розпоряджень повітової староости.

В роменському повіті панують економія і майна землевласників.

В хмельницькому повіті населеною, залізної, вугільної, дров'яної, м'ясної, страхової і інших, підприємств монополії зовнішнього торгу і оптової внутрішньої.

В хмельницькому повіті вбивають землевласників.

В інших повітах настрої дуже неспокійні.

Чернігівщина. В новгородському повіті на лівому березі Десни збільшуються грабунки та вбивства. Населення схвильоване—робиється. Розбитаки напали на с. Шатраше і хутор Гоголівський.

Харківщина. В івжеському повіті брак продуктів першої необхідності.

Від часу як спалося земельний закон У. П. Р. настрої дуже підвищені. Бувають безпоради.

В львівському повіті більшовики одрили вогонь через нейтральну зону по козаках, які стояли як передок варті. Але німі розбили більшовиків. З нашого боку вбито одного козака і одного німця.

Мирова конференція. Засідання 30-го травня. Засідання розпочалося з записанням на годину проти призначеного часу—о 5-й годині вечора.

Перед початком українську делегацію на чолі з с. Шелухином та Д. Дорошенко було сфотографовано.

По одкрыттю засідання д. Шелухин і Раковський обмінялися роз'ясненнями і на цей раз висловили їх з юридичного боку правліннями.

Понім д. Шелухин заявив, що українська делегація не встигла обговорити докладніше справи з демаркаційною лінією, і тому він пропонує, перервати засідання конференції до 3-ої години наступного дня.

д. Раковський згоджується. Засідання закривається.

Ф. Б.

ної, залізної, вугільної, дров'яної, м'ясної, страхової і інших, підприємств монополії зовнішнього торгу і оптової внутрішньої.

В ділянці промислу і транспорту. Підняти продуктивності праці шляхом притягнення робітництва, скасуванням 8-ми годинного робочого дня та пониженьям заробітної плати, а утворенням умов, які сприяли б інтенсивності праці і зменшенню армії безробітних,—шляхом організації суспільних робіт і будови залізниць.

Надання кооперативній особового права участі в державних монополіях і в розділі продуктів між населенням.

Описи загальні збори приєднаними до обговорення справи постачання хліба центральним державам і висловили такі резолюції: кооператив повинно забезпечити можливість нормального роботи, ліквідацію „Зем. Союзів“ і „Совза городів“ повинно з'єднати в м-ві харчових справ і притягти до участі в ній кооператив, кооперативні союзи мають право брати участь на зібраннях хлібового бюро і таме має.

Практикувати над виконанням хлібового договору кооператив може тільки тоді, коли німі не купуватимуть хліба через своїх агентів.

В сучасних обставинах кооператив повинна брати ширшу участь в закупці хліба по всяким цінам і на всяких умовах а закуплений хліб задержувати для потреб населення.

В німі резолюції вимагається окласти комісію для складення меморандума до м-ва харч. справ про необхідний зворот боніфікацій і зміну устава хлібового бюро так в інтересах кооперативу як і в інтересах народа.

Наприкінці з'їзду делегати відповіли „Ще немерта“ і „Заповіт“.

С. С.

нало, здебільшого також людей, які зовсім ні в що не вмішувались.

Коли вбивали „буржуїв“, то це виправдовувалося тим, що, мовляв, воім буржуям смерть, а смерть та їм призначена за те, що вони колись дерали по десять шкур з одного чоловіка. Коли розстрілювали попов, то казали, що вони завжди були прихвостнями Миколи ІІ-го й за те їм повинна бути призначена сама найлютіша кара; коли розстрілювали жидів, то казали, що вони зрадники—зрадопродавці;

коли вбивали... Та кого ж іще вбивали?

А вбивали ще зовсім убогих українців—пролетарів за те тільки, що вони пролетарії—українці і що вони були свідомі національно.

Коли почала оживати Україна на перших днях загально-російської революції, то яких тільки наклепів та вигадок на неї не було! Казали, що вона контрреволюційна, що вона буржуазна, що вожа в Вога не вірує і що церкву на Україні зовсім не буде, бо церква та релігія тільки Росією тримались та її революціонерами, а коли Україна не посяде, то не буде ні церкв ні попов, і будуть люди жити на своїй землі, не хрещені, не віщачі, не печатані і навіть не ховані.

Але спільно вже Україна живе, то щось цього не помітно було, а коли червоно-гвардійці у Широкому переотримали чимало жидів і де-яких українців, то „строжайше“ наказали не ховати нікого, бо, мовляв, і той буде забитий, хто буде ховати і той ніч четвергований, який буде печатати...»

Напали такого жаху на все містечко, що хто й був в добру думку, що й та добра душа його вжити захвалася і він нічого не міг вдіяти для того, щоб хоч поховати забитих по людському.

Багато ж було ще й таких людей (коли їх можна людьми назвати), що казали так:

— Собакам собака й честь.

І це казали здебільшого ті люди, які ні одної ведки не пропустили, щоб не піти в церкву і не вдарити по пів сотні поклонів.

„Україно, Україно, Оде твої діти“!

Розум х-лопе, тіло терпне від того тільки, що уява малює труни, які лежать на два тяжкі валіялися по балках та по наменоломках і гуркали їх собаки і вітер буйний розносили важке повітря скрізь по всій околиці...!

І вже коли „собакам собака честь“, то хочби ж такі ті люди (не собаки) про те були поклопоталися, щоб труни були закопані й нем могли занести якоїсь страшної хвороби по всьому містечку, від якої не те що собаки, а такі ж і та людина може загинути...!

Павло Темченко

Мирова конференція.

Засідання 30-го травня. Засідання розпочалося з записанням на годину проти призначеного часу—о 5-й годині вечора.

Загибель бібліотеки.

В Києві в 1907 р. існував добре відомий всьому громадянству міста клуб під назвиськом „Кіевское Обществ. Собрание“ (В. Володимирська 45). При цьому клубі містилась велика бібліотека, яка в своїй більшості переважно складалась з книжок закрпичи адміністрацією „Кієвской Общественной Бібліотеки“ і Т-ва Просвіта. Було, також, багато книг куплених Громадським Зібранням і вожертвованих приватними особами.

3-тій Всеукраїнський кооперативний з'їзд.

Після секційних засідань—загальне зібрання едбулося 28 травня вечером.

Урядове повідомлення.

Останніми часами надзвичайно поширилася агітація, що хоче викликати в суспільності задоволення й посягати в ній підозріння, ніби то український уряд цілком байдуже ставиться до зроблених останніми часами арештів і вбито багато осіб арештуйте виключно за те, що вони були переконаними українськими громадянськими діячами.

Кощмар.

Не маю змоги писати, не маю сил тримати в руці перо, не маю того хисту, не маю думок у голові, немає бажання щось думати,—почуття мое привалене, воля скована і сам я не привалене, воля скована і сам я не знаю, чи я живу, чи животию, чи може й зовсім немає мене на світі, і тільки тінь моя перелякана та затуркана блукає якоюсь примарою й немає такого закутка, де б прихилитися...

Секція організації власних кооперативів—у своєму докладі настоювала, щоб кооператив утворила фабрично-заводську промисловість.

Вісті з краю.

Старе вертається. В Ніжині вернуто на місце стару, до революційної повітової земської управу, а нову арештовано.

Червоногвардійці розстрілювали жидів і росіянських в „Смаков“ і „Білогороді“, мовляв, впровадять це артастично, розстрілювали жидів...

